

Pořad bohoslužeb

11. listopadu – 17. listopadu 2019

LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, Žaltář IV. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 11.11.	Památka sv. Martina, biskupa	Jičina	9:00	mše svatá za děti a mládež
		St. Jičín	17:00	za † manžela, † bratra, † švagra, † rodiče z obou stran, Marii a Luboše Gavendovy a Boží ochranu pro živé rodiny
Úterý 12.11.	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka	St. Jičín	17:00	za † Jaroslava a Antonii Sudolské, † syna Jaroslava, Boží ochranu a Panny Marie pro živou rodinu
Středa 13.11.	Památka sv. Anežky České	Loučka	16:00	mše svatá
		St. Jičín	17:00	na poděkování za přijatá dobrodíni a za pomoc a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
Čtvrtek 14.11.	Čtvrtek 32. týdne v mezidobí	Janovice	16:00	mše svatá
Pátek 15.11.	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	St. Jičín	17:00	na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za obdržené dary a milosti s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu a za duše v očistci
Sobota 16.11.	Sv. Markéty Skotské Sv. Gertrudy, panny	St. Jičín	17:00	za † manžela, dvoje rodiče, švagra, švagrovou, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
Neděle 17.11.	33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ sbírka – Den Bible STÁTNÍ SVÁTEK	St. Jičín	8:00	za živou a † rodinu Kuncovu a Žemlovu a duše v očistci /o.Petr/ + po mši sv. otevřena farní knihovna
		Palačov	9:30	hodová mše svatá /o.Petr/
		St. Lhota	11:00	mše svatá /o.Petr/

Webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

10.11.2019

32. neděle v mezidobí

50./ ročník X.

Ježíš Kristus je prvorozený z mrtvých, jemu buď sláva a vláda na věčné věky.

Vzkříšení

Bratři a sestry, dušičkový týden končí. Navštívili jsme hroby a podělili zesnulé: květinami, světlem a modlitbami. A co si odneseme sami ze hřbitova? Když čtyřřadvacetiletý básník Jiří Wolker se chystal umřít, napsal: „Už pátý den přemýšlím o větě – Kdyby nebyla smrt, nepoznali bychom nesmrtelnost.“

Ať nás návštěva hřbitova pobídne k tomu, přemýšlet o tajemství naší víry – **Věřím v těla z mrtvých vzkříšení.** Řekneme si nejprve, co o tom píše Písmo svaté, co by k tomu mohl říct lidský rozum, uvedem několik příkladů ze zkušenosti a nakonec si povíme, jak tato pravda dává trpícím útěchu a naději.

Člověk je složená bytost. Má hmotné tělo a duchovou duši. Toto pouto je těsnější než pouto rodiny mezi mužem a ženou. A proto – když to pouto se má trhat, když člověk má umírat, cítí bolest. Tak jako kdyby muže a ženu, kteří se mají rádi, zavezl na různé konce, jak budou po sobě toužit a chtít zůstat s sebou. A i když po smrti duše žije dál, přece ona ví – já nejsem celý člověk – a touží po tom, být s tělem, s proměněným tělem, být spojena. Písmo svaté to potvrzuje.

Když čteme o trpělivém Jobovi, pokrytém malomocenstvím, jak celé tělo bylo vlastně jediný vřed, a on přitom říká: „Já věřím, že můj Vykupitel žije a že v poslední den z hrobu vstanu, budu opět potažen svou kůží a svými očima uvidím Boha.“

Už tam mluví i o svém vzkříšeném těle. Četli jsme dneska úryvek z Knihy makabejských. Král Antioch chtěl vyhubit víru v Boha. A kdo nechtěl od víry odpadnout, tak je mučil. Zajal matku a sedm synů. Hrozil jim tresty tělesnými, když víru nezapřou. Nechal jim ruce usekávat, jazyk vyříznout, po kousku je zabíjet. A oni odpovídají: „Já ty ruce rád daruji. Od Boha je při vzkříšení dostanu zpátky.“

O vzkříšení mluvil Ježíš Kristus: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo ve mně věří, bude žít, i kdyby umřel.“ Potom pokračuje: „Přijde hodina, kdy mrtví v hrobech uslyší hlas Syna člověka a ožijou.“

Zde už se mluví o mrtvém těle, které má být proměněno. Když se svatého Pavla ptali, jaká to bude proměna, tak v prvním listě Korintánům píše: Do země vkládáme tělo hmotné a bude vzkříšeno tělo duchové. Dáváme tělo porušitelné a vstane neporušitelné. Zříkáme se těla smrtelného a budeme mít tělo nesmrtelné.

Je tady něco, zač se církev modlí při mši za zemřelé: Bože, tvým věrným se život nekončí, jenom se proměňuje. **Proměna nastane.** A jak ta proměna bude vypadat?

Profesor pozoroval housenku na listě a povzdychl si: „Kdybys ty, ubohá, která se jenom krmíš, kdybys ty věděla, co tě čeká! Vznešeš se vzhůru, rozepneš křídla, poletíš ke slunci.“

A housenka by mu odpověděla: „To jsou pohádky. Já vím, co mě čeká. Nachystám si rakev, kuklu, sama si do ní vlez, uzavřu a bude konec. Navždycky konec. A proto teď, dokud jsem, co užiju, mít budu, a pak to všechno skončí.“

A profesor ukázal vedle, kde kukla praskla a vylétl motýl a říká: „Podívej se, tam to!“ „To nevím, co to je. Já to nejsem a nebudu.“ Je tak bláhová jenom housenka? Anebo to člověku stačí – co užiješ, mít budeš – a o proměně přemýšlet nechce?

Do sklepa jste uložili hlízy a cibulky květin. A teď nad tou cibulkou stojíte a říkáte si: Jsi scvrklá jako babička. Myslím, že zetlíš a nebude z tebe nic. A najednou si vzpomenete, když tuto cibulku na jaře vsadíte do země, že z ní vyrazí stvol, ten se rozevře slunci, vydá líbezné barvy a kouzelné vůně. Nádherná lilie a přece je skryta v té scvrklé cibulce. Nebude to moct být zrovna tak s člověkem?

Benediktýnský misionář, který působil v Austrálii a potom se stal arcibiskupem v městě Sydney, vypravuje svou zkušenost. V nemocnici navštívil člověka, který byl agresivní ateista. On se nejenom všemu náboženství posmíval, on zesměšňoval každého, kdo věřil. Co od něj zkusily řeholní sestřičky! Když mu misionář říká: „Vy myslíte, že smrtí bude úplný konec?“ Usmál se: „Bude. Tak jako zhyne pes, tak zhyne každý, zahrabou nás a je konec.“

A když kněz přesto naléhal, tak řekl: „Dobře, udělejte pokus. Tady máte fik, až zdechnu, tak mně ho dejte do huby a dejte to do hrobu. A když z toho něco poroste, tak něco po smrti může být.“

Umřel, lidé si oddychli – to bylo zvíře. Ale prosbu splnili. Do úst mu dali fik, položili do hrobu a u hrobu mohutný kamenný pomník. Za dva roky se pomník začal nadzvedat. Trhlinou proklouzl mladý proutek fíkovníku. Teď už tam stojí mohutný a má padesát let. Něco musí být. Tak říká i naše zkušenost.

Ovšem – proč to dokazovat lidem, kteří tomu věřit nechťejí. Vždyť to jednou uvidíme všichni, jak to je. A tato víra dovede dát člověku útěchu. Vždycky, když cítím slabost, anebo je mně smutno, najdu si ve výpiscích báseň, kterou napsala učitelka. Byla ateistka. Narodilo se jim krásné dítě, chlapec, ale postupně poznávali, že to bude dítě debilní. Místo do mateřské náruče dali je do ústavu. Matka tam za ním jezdila a pomalíčku se obracela k víře. A pak přišla na návštěvu, když synkovi bylo dvacet let.

„Ty máš, chlapče milý, právě dvacet let, ty jsi neokusil, jak je krásný svět. Bez radosti žiješ v tomto našem světě, tělem jsi mládenec, s duší nemluvněte.“

Matka tuší, že i takoví lidé jednou budou žít jinačí život. To, co poznala doktorka Kübler-Rossová, že slepí lidé, když prodělají klinickou smrt, na věčnosti vidí. Že ti, kteří měli třeba jen jednu nohu, druhou amputovanou, když se octli po klinické smrti na věčnosti, viděli se s nohama oběma.

Víra ve vzkříšení nás učí: „Až se probudíme do věčného jara, novým žitím vzkvete naše země stará. Skončí tragedie, dopíš se básně a my budem šťastní a bude nám krásně. Dnes už to vím, v to doufám a věřím.“

Bratři a sestry, vzkříšení mrtvých je tajemství Boží všemohoucnosti. Když kněz skončí promluvu, začnete se modlit Věřím v Boha. Říkejte s důvěrou i poslední slova toho vyznání: **Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku.** Amen.

/P.Alois Pekárek, z knihy Hořící srdce, cyklus C/

Různá oznámení

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.
pobočka Opava

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO ŽENY

Kdy: **16. listopadu 2019**
Kde: pastorační středisko minoritského kláštera v Opavě, Masarykova 39
Začátek: v 9.00 v pastoračním středisku
Konec: cca v 18.00
Cena: Kč 250,- (oběd ,občerstvení)

Program: **Co musí člověk udělat, aby byl dobrým křesťanem?**
Lektor: **P. Vítězslav Řehulka**

(sdílení, adorace, možnost svátosti smíření, na závěr mše svatá)

Příhlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731625617

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MUŽE

Téma: **DESATERO**
P. Jan Plodř
sobota 30. 11. 2019

KLÁŠTER SESTER VINCENTEK V KROMĚŘÍŽI

PROGRAM DUCHOVNÍ OBNOVY
9:00 přednáška v kapli
10:30 přednáška
11:30 oběd
Od 13:00 do 15:00 soukromá adorace a svátost smíření
15:00 mše svatá

PROSÍME, PŘIHLASE SE NEPOZDĚJI DO STŘEDY 27. 11. 2019 na

ces.prov@vincenky.cz
mob: 731 604 430
MALÝ VAL 1553
KROMĚŘÍŽ

Milí přátelé,
srdečně Vás zveme na očekávanou duchovní obnovu
s otcem Jamesem Manjackalem,
která se uskuteční **29. 11. - 1. 12. 2019 v Hlohovci**
(Trnavský kraj, Slovensko).

Otec James byl jmenován papežem Františkem za misionáře Božího milosrdenství. Oslovuje lidi svým osobitým způsobem, klade důraz na Eucharistii a na prožívání křesťanství v úzké spolupráci s Duchem Svatým.

Všechny důležité informace a registraci najdete na: www.otecjames.cz

Těšíme se na Vás a přejeme Vám požehnané dny! Váš tým Credo CZ